

Vorige keer hebben we een begin gemaakt met zondag 25, toen hebben wij gehoord hoe de Heilige Geest het geloof in onze harten werkt. En op welke manier Hij dat geloof in stand houdt en het geloof sterker maakt. Dat doet de Heilige Geest door de verkondiging, de proclamatie van het Evangelie. Afgelopen jaar was de Amerikaanse predikant John Piper in Nederland. En die benadrukte dat prediking niet alleen maar een stukje uitleg van de Schriften is, maar dat de predikers ook de boodschappers van de Koning zijn. Die het volk enthousiast willen maken voor die heerlijke boodschap en die ze dan met hart en ziel mogen brengen.

Mag God het zelf nu ook eens zeggen; dat het Zijn wil is om door de dwaasheid van de prediking mensen tot het geloof te brengen. Als het aan ons ligt, dan vinden we dat God op die en die manier in ons leven het geloof moet werken en versterken. Wij twijfelen zo vaak aan de middelen die God gesteld heeft. Zou het echt werken? Werkt God wel nog wel doordat iemand de Schriften komt uitleggen en Jezus verkondigt? Is dat nog wel van deze tijd? En dan zegt het geloof; Ja! Het geloof heeft genoeg aan de verkondiging van het Evangelie. Aan de verkondiging van Gods beloften en aan de sacramenten. En er zijn er maar twee in het nieuwe verbond zoals antwoord 68 dat aangeeft. Doop en Avondmaal. Jezus heeft er in het Nieuwe Verbond er maar twee ingezet. Dat is het eerste wat me opviel in het antwoord. **God heeft ze ingesteld.** Laten we dat voor ogen houden. We vinden hiervoor een uitdrukkelijk bevel in het Nieuwe Testament. Ze zijn door God ingezet en dat is voor de kerk belangrijk.

We hebben het wel steeds over de sacramenten, maar waar kom je dat woordje nou tegen in de Bijbel? Dat woordje kom je in de Bijbel niet tegen. Het woord is pas gekomen in de eerste eeuw na Christus. Toen de kerk de zaken van het geloof aan de wereld moesten gaan uitleggen. Bij het woord sacrament gaat om een Latijns woord wat "krijgseed" betekent. Als een jongen in het Romeinse leger ging, dan moest hij door middel van een eed zich binden aan het leger. Onvoorwaardelijke trouw beloven. Een soort beëdiging zeg maar. Dus het woord sacrament heeft te maken met: zich binden aan. En nu gaat het in de Sacramenten om God Die Zich bindt. Hij bindt Zich aan Zijn eigen beloften. Maar het woord sacrament kan ook betekenen; een mysterie, een verborgenheid. En dan moet je denken aan een grot. In een grot ziet er allemaal heel donker uit. Maar ga je daar naar binnen en kijk je even verderop dan blijkt in die grot een prachtige uitgehouwen ruimte te zijn. Waar allerlei schatten en mooie dingen liggen. Zo is het ook met het sacrament. Het ziet er van buiten wat eenvoudig uit, maar wie het gelovig gebruikt en daar naar binnen gaat, die vindt allemaal grote rijkdommen in Jezus Christus.

De sacramenten worden allereerst tekenen genoemd. Dan moet je aan tekeningen denken. Dat het visuele van belang is, dat weet de Heere allang. En daarom heeft de Heere ook ons tekeningen gegeven. We moeten het dan wel bij deze twee tekeningen houden. En dat appel is denk ik niet overbodig. Want wij leven in een audiovisuele tijd. Het aantal mensen die lezen wordt steeds minder. En de filmpjes op Youtube steeds meer. En daarom zijn er ook veel kerken, die vinden: dat moet je anders aanpakken. Je moet er voor zorgen dat er veel flitsende dingen gebeuren. Het werkt misschien wel beter, maar het werkt geen geloof. Want de Heilige Geest werkt door het gepredikte Woord. Zo wil God het. En wie bent u, wie ben jij om het anders te willen? Jezus heeft gepreekt. Paulus heeft gepreekt. Augustinus en Ambrosius hebben gepreekt. Calvijn heeft gepreekt. En er zijn vele getuigenissen dat het geloof werkte. En nou zijn er ook tijden geweest dat de kerk er voor gezorgd heeft dat er veel te zien was. Veel spektakel. En op de markten had je de lekenspelen. En daar werd dan het Evangelie uitgebeeld. En op de boerenwagens werden stukjes opgevoerd. Met Bijbelse deugden. Het werkte. Mensen kwamen. Maar nou de vraag, werd er op deze manier het geloof gewerkt?

Maar nou komt de Heere ons op twee punten tegemoet. En dat is in de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. En daarom zijn de Sacramenten zichtbare tekenen. En het is niet alleen een tekening, zodat jij het Evangelie beter kan begrijpen. Maar het is ook een zegel. Wat is een zegel? Je kan het zo zeggen; je koopt een product. Een duur product. Maar nou wil jij weten of dat product niet in China gemaakt is. Want daarvoor betaal ik natuurlijk niet zoveel geld. Klopt het wel wat jij in je handen hebt? Is het wel waar? En dan geeft de verkoper je een garantie certificaat mee. Een certificaat van echtheid. Made in Germany. Het klopt echt. En nu zijn doop en avondmaal ook zegelen.

Waarom doet God dat? Hij kent onze zwakheid. Dat we ons niet zomaar laten overtuigen. Maar dan zegt de Heere: "Ik kom je tegemoet." Zo goed kent Hij ons. Zo geduldig is Hij. Hij komt Vaderlijk, liefderijk en genadig naar ons toe. Met dat certificaat. Met de zekerheid, om Jezus Christus wil. Een volkomen vergeving van je zonden. Een volkomen verzoening bij God. En die belofte die de Heilige Geest elke zondag hoorbaar in Zijn Evangelie tot ons brengt. Die ten diepste toch het centrum is van de prediking in ons midden. In Christus alle behoud voor u en voor jou! En daar mag je nou geen vraagteken bij zetten, of God het wel meent. Want, zoals water van de doop stroomt over het kind,

zoveel wast Mijn bloed jou van al je zonde. En toen jij werd gedoopt, toen heeft God tegen je gezegd: "Ik beloof jou een volkomen vergeving in het bloed van de Heere Jezus Christus. Ik beloof het je hier. Ik geef het hier verzegeld op naam. En daarom werd jou naam met Mijn Naam bij het doopvont genoemd." En als dat brood gebroken wordt. En als de wijn vergoten wordt. En ik proef het. Dan zegt God: "Proef je het Mijn lieve kind? Zo brak Mijn lichaam Zich voor jou. Zo vergoot Ik Mijn bloed voor jou. Een volkomen redding voor jou. Hoor het maar Mijn kind. Zie het maar. Het teken. Geloof het maar. Het is echt!

Als je een aangetekende brief krijgt moet je de deur open doen. En dan ga je er even voor zitten, want die brief is heel belangrijk. Nu heeft God Zijn liefdesbrief gegeven. Dat zijn nou de betrouwbare beloftes van het Evangelie. Ben je er wel eens voor gaan zitten? Ben je wel eens onder dit woord door de knieën gegaan? En daarom leert ons de Heilige Geest dat onze volkomen zaligheid gelegen is en vast staat in dat offer van Jezus Christus aan het kruis volbracht. En daarom staat de Heilige Geest met de sacramenten gereed. Om voor ons het Evangelie zichtbaar te maken. Zo zeker is het. Zie je het? Wie in het Lam geloofd is gered.

Maar nu een heel belangrijk punt, want niet je doop en ook niet het Avondmaal verzegelen iets in mij. Maar ze verzegelen het Evangelie. Ze verzegelen wat God beloofd, zodat jij meer en meer op het Evangelie gaat steunen. Ik vind het altijd zo ontroerend als je de verhalen leest van Dittich Bonhoeffer. Hij zit daar opgesloten in het concentratiekamp. En dan verteld hij in een van zijn brieven hoe ze in de gevangenis zijn opgesloten. En hoe hij dan met anderen kan spreken over het geloof. En ze versterken elkaar. Hij beschrijft ook, hoe ze met enige regelmaat het Avondmaal vieren. Bonhoeffer is predikant in de gevangenis. En dan deelt hij brood en water uit onder de medegevangenen. Wijn hebben ze niet. En dan beschrijft hij hoe zij allen door Christus worden gesterkt. En dat hun hart vol raakt van blijdschap in de Heere.

De sacramenten werken niet automatisch. Er is een heel nauw verband tussen dat teken en de zaak. Er is een heel nauw verband tussen de zaak van de doop en het bloed van Jezus Christus. De doop wordt door Paulus genoemd het bad van de wedergeboorte. En tegen Paulus zelf werd gezegd, nadat hij tot bekering is gekomen: "Sta op. En laat u dopen. En uw zonden afwassen." Zie je dat. Een direct verband tussen het teken en de zaak. Ursinus, één van de opstellers van de catechismus, die heeft ook een commentaar geschreven over de catechismus. En die zegt dan van deze zondag: "Sacramenten zijn de tekenen waardoor betekende gave waarachtig werkelijk worden gegeven, wanneer die gaven in geloof worden ontvangen."

En dan zegt de catechismus: "Het woord is om het geloof in ons te werken, maar de sacramenten zijn er om het geloof te versterken." Een prachtige zin om te onthouden. En dat geeft ook aan als je denkt het zonder het Woord te doen en alleen met de sacramenten, dan krijg je een soort bijgeloof. Het Evangelie gaat voorop. En het sacrament is extra. Het verzekerd je, maar het voegt niets nieuws toe. Je wordt niet behouden door aan het Avondmaal deel te nemen. Je wordt behouden door te geloven in de Heere Jezus Christus. En dat betekent ook dat je zonder het geloof je niets hebt aan het Avondmaal. Maar als er geen geloof is, valt er ook niets te versterken. Zorg dat je het geloof hebt in Hem. Dat is het belangrijkste. Jezus zegt: "Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn die zal zalig worden. Maar wie niet geloofd zal hebben die zal verdoemd worden." En als je nou maar een kruimel hebt aan geloof, dan is het Avondmaal er ook voor u. Alles wat God doet, doet Hij met een bedoeling. Hij wil mij bij de Heere Jezus hebben. Hij wil mij bij de Heere Jezus houden. Hij wil mij in de Heere Jezus doen groeien. En Hij wil mij straks bij de Heere Jezus thuis doen komen.

En wat is nu het onderlinge verband tussen doop en avondmaal? Om dit uit te leggen gebruik ik een voorbeeld die ik tegenkwam bij Luther. Het is ook een aardig voorbeeld voor de jonge mensen die onlangs getrouwd zijn. Stel je voor: een jongen en een meisje krijgen elkaar lief. En ze besluiten te gaan trouwen. En wat doet nou die man op de trouwdag? Dan schuift hij een ring om de vinger van het meisje. Dat doet hij maar één keer. Of het meisje het nou bewust meemaakt op dat moment of er helemaal niet bij is. Dat is eigenlijk niet bepalend, maar de ring krijgt ze maar een keer. En wat doet die jongen dan na die trouwdag? Dan geeft hij haar elke keer een kus. Als een dagelijks teken van zijn liefde en trouw. En tegelijk spreken ze ook veel met elkaar. De ring en die kus die bevestigen hun eenheid. En het met elkaar spreken geeft inhoud aan hun eenheid. Zo is het nou eigenlijk ook tussen Christus en u. Bij de doop schuift Christus Zijn ring aan je vinger. En Hij zegt: "Je bent van Mij." Maar Christus laat het niet bij een eenmalig teken. Hij geeft daarnaast ook een frequent terugkerend teken. Namelijk de kus van het Avondmaal. En zo leidt Hij ons naar Jeruzalem. Naar het eeuwige leven. En als je die rijkdom leert kennen van doop en avondmaal, dan ga je zien hoe moeilijk het eigenlijk is om verloren te gaan met zo'n veel belovende God. Luister dan als de Heere tot je komt in de prediking. In de sacramenten van doop en avondmaal. En wat zei de Heere Jezus tegen Thomas? "Thomas, steek u vinger in het teken van de spijkers. In de tekenen van Mijn lijden en sterven. En weet niet ongelovig maar gelovig." En laat dat nou waar zijn bij ons allemaal!